

Alois Marhoul

(nar. 1951)

Český básník a spisovatel.

Vydal 14 básnických sbírek. Je členem Obce spisovatelů ČR, členem Českého centra Mezinárodního PEN klubu. Získal mnohá ocenění, mimo jiné: čestné uznání (1974) a druhé místo (1992) v soutěži Šrámkova Sobotka, dvě třetí místa v celostátní soutěži Mladé literární Louny (1976, 1978). Jeho verše byly přeloženy do slovenštiny, němčiny, polštiny, španělštiny a ukrajinštiny. V roce 2013 byl zařazen do životopisné encyklopedie Hubners: Who is Who v České republice a v roce 2014 byl zařazen do digitální knihovny básníků 185 zemí všech dob: POETAS SIGLO XXI ANTOLOGIA DE POESIA + 12 000 POETAS de 185 PAISES (EDITOR: Fernando Sanchez). V roce 2017 byl zařazen do Encyklopedie osobností České a Slovenské republiky Britishpedia published by BRITISH PUBLISHING HOUSE. Od roku 2009 uděluje tzv. „Mobelovu cenu“ za nejlepší českou básnickou sbírku. Spolu s básníkem Ondřejem Hníkem pořádá v pražské kavárně Duše v peří poetické pořady *Sdílená poezie* a *Česko-slovenské dotyky* ve Slovenském domě v Praze.

Něco ze současnosti

*Byli jednou tři bratři: jeden
lhal, druhý kradl, třetí visel*

České přísloví

Oni byli čtyři
dva lhali dva kradli
ale nikdo nevisel!

Čechy krásné Čechy mé
pohádka líbezná - -

kdo neuvěří ten tě nezná
kdo tě nezná neuvěří

Jen metronom nás šacuje
po všechny časy
z mnoha věží

a slibuje:
rovnost lásku bratrství

A my taky tak
a my taky tak

jak opilí tak čestní

Čechy krásné Čechy mé
pohádka přelíbezná

Praotec usnul na Řípu
Libuše záviděla Kazi

protože

ten kanec na černo
(Bivoji zlatý!)
ten kanec na černo
tak voněl!!

A - -

a o tom
náš život
(Bivoji zlatý)
kanec kanců
přece je!

Co se povídá o Lásce?

Teď nemám na mysli nějakou obyčejnou, tuctovou lásku, o kterou zakopáváme na každém rohu. Mluvím o Lásce s velkým L! O Lásce překonávající všechny překážky. O lásce zapalující oheň i v arktické zimě. O Lásce rozechřívající letící meteority v mrazivém vesmíru. Mluvím o Lásce, jež navštíví pouze ty nejšťastnější z nás. Vlastně, mluvím o své nejdražší Lásce.

Někde jsem slyšel: „Když miluješ, zdá se ti i opice hezká, nemiluješ-li, odvrátíš se i od lotosového květu.“

Jinak řečeno: Ten Veliký třesk, kdy se z nicoty vytvoří něco obrovského, neskutečně nádherného, navždy trvajícího, máme ve své moci pouze my. My sami. A proto to všechno. Vždyť jenom díky tomu vznikl vesmír. Jenom kvůli tomu se prvních šest dní Bůh trápil, aby, aby sedmý den skončil někde, kde ho, ani dnes, moc není vidět. Zlí jazykové mluví o Bohnicích. Věřící o Nebi. Nevěřící o pekle na tomto světě. A pan prezident o neviditelné ruce trhu, která nás ochrání, všechno srovná... A nikdo nemá pravdu! A všichni mají pravdu!

A Lásky? Jde s dobou. Založila si firmu. Lásky s.r.o. Má několik divizí. Prodejná láska. Lásky na plný úvazek. Lásky na oko. Lásky za všechny prachy. Exportuje, importuje. Tune-luje. Vlastní cestovní kancelář. S Láskou do světa. Provozuje pohřební ústav. S Láskou navždy.

Možná, že to jsou drby. Možná, že je všechno jinak. Možná, že Lásky, ta všeobjímající, všezničující, nikdy nebyla. Možná, že se teprve narodila. Možná, že čeká za tvými dveřmi. Slyšíš? Někdo na ně tuká. Měj odvahu. Otevři!

Lampář

Když se začne stmívat
(a to za každého počasí)
vezme dlouhou tyč s háčkem
a jde
Tam někde nahoře to je
Nevidí tam ale věří
a proto zatáhne
Nejdřív se zdá že nic
ale po chvíli se nepatrně - -
a potom víc - -
rozhoří oheň!

Co je to za povolání?
Rozsvěcet
rozsvěcet uvnitř
Uvnitř něčeho nebo někoho

A musí každý den Pořád
A musí věřit
aby až po tisíci prvé
přijde k tomu něčemu - -
A ono to maličké tam nahoře
má taky dlouhou tyč s háčkem
A jde Taky jde
To maličké jde
ještě nevidí ale věří
že tam někde nahoře to je
a proto zatáhne
Nejdřív se zdá že nic
ale za chvíli se nepatrně - -
a potom víc - -
rozhoří oheň!

Netlač na pilu básníku

zašeptal kdosi
za mými zády

Já kývl na souhlas
dal volno veršům a - -
a jednotlivá slova
se rozběhla po okolí
s takovou chutí a radostí
energie z nich jen sršela
no prostě:

jedna báseň!

Za humny nekonečno

Náš starý dobrý Měsíc
už je rozparcelován
Teď se prodávají pozemky
na Marsu
Zítřka nabídneme
případným zájemcům
zbytek Mléčné dráhy

I s lidstvem

Jako věčné břemeno!
Jako věčné břemeno - -

Upřímně řečeno

komu z vás mám věřit
když i já sám
si lžu do vlastní kapsy
Ještě že je děravá
ještě že ty lži
jsou tak maličké
že to jsou takové lžičky
které propadávají
děravou kapsou
na cestu po níž jdu
A za mnou vy
„A co se to tady třpytí?
Nějaké lžičky“
Vy nevíte že to jsou malé lži
a nosíte si je domů
každý den
Až jich máte plný příborník
plný příborník lží

Že se nestydíte!

Ševče, drž se svého kopyta

zařval starý čert
na svého mladého kolegu
Všude kolem smrděla síra
Kůže všech barev a velikostí
se bez ladu a skladu
válely kolem rozpálených kotlů

Další neberem
pokračoval čert
Je krize

Ostatní musí do Nebe!

Na tento e-mail, prosím, neodpovídejte,

je generován automatizovanou službou

Toto není odpověď
pouze vyznání
vyznání automatizované službě
která vůbec nic netuší
o svých přednostech
Vždy mlčenlivá diskrétní
přitažlivá
a zároveň tajemná

Jako Mona Lisa

A možná
možná je to chlap!

O čem se nemluví

Nemluví se o tom
že ve sklepe
žije bubák
ošklivý hrbatý a sám

Sedí v koutě
je mu smutno
a bojí se

vlastního stínu
který se před ním schovává
ošklivý hrbatý a sám

Sedí v koutě
je mu smutno
a bojí se

bubáka

Tak to je teda nářez!

zašeptal Bůh
když po čase
navštívil Ráj
který pronajal
bezplatně lidem

Na nebi se vznášel balón
s nápisem:
Devět z deseti Bohů
si čistí zuby naší pastou

U každého keře
seděl usměvavý čert
a nabízel důchodové připojištění
se slovy:
Do hrobu s našimi bonusy

Nad stromem poznání
visel transparent:
Zavolej mi do klubu
a poznáš
co je to zakázané ovoce

Tentokrát to nařídím na osmdesát dní
povzdychl si Bůh
pomalu odcházel

a v Ráji
začalo pršet

Adresa dočasného pobytu

V jednom zákoutí mé duše
je miniaturní komůrka,
kterou ještě nikdy nikdo neotevřel.

V jejím rohu
leží skoro neviditelná krabička.

A uvnitř?

Uvnitř se rychlostí větší než rychlost světla rozpíná
nekonečný vesmír s miliardami hvězd.

A někde uprostřed,
kolem jednoho z mnoha sluncí,
obíhá taková divná planeta,
planeta jménem Země.

A tam, tam já žiju.

Tam na Zemi

(manželce a všem ostatním)

Stárneme spolu Marná sláva
Život se řítí kupředu
A zpoza rohu na nás mává
ta v černém Tak mě následuj

řve My zatím hluší K ní zády
si užíváme mejdan Sen
Pod známým heslem: Teď a tady
Než vyvede mě Anděl ven

Pak se jen zeptá kámoš z nebe:
Co nechali jste po sobě?
Mezi lidmi Tam na zemi

Možná že kredit Možná debet
A malá svíčka na hrobě
spojí mě s vámi Se všemi

Pramen lásky

Ambrožův pramen z Mariánských Lázní
viagra celer nebo něco jiného?
To máte tak: Když hormony se zblázní
tak i logika vyčkává dne soudného

Viagra celer nebo něco jiného
A co vlastně vůbec chceme od světa?
Tebe se ptám: „Hynku Viléme Jarmilo!“
Odpověz dřív než bude po nás veta

To máte tak: Když hormony se zblázní
otřásá se náš věčný vesmír ve svých zdech
Když se sesype jsme všem kolem pro smích
Když se nesesype? Máme bohužel pech

Tak i logika vyčkává dne soudného
V troskách vesmíru od lásky hledá klíč
My stojíme před vraty dvoru sběrného
Láska? Je v jiné dimenzi Už je pryč!

Pozdní ročník

Až si nás po letech někdo všimne
při návštěvě vinotéky
jménem Svět
opatrně uloží do košíku
a nebude litovat
částky kterou zaplatí
doma vychladí
na požadovanou teplotu
sedne si s manželkou
do zimní zahrady
ke krbu vyprávějícímu
zapomenuté příběhy

S pohledem
na pomalé stmívání za oknem
odšpuntuje

Nechá nás vydýchat
poté nalije do připravených sklenic

Všude budou hořet malé svíčky

On se zadívá do očí své partnerce
aniž by řekl jediné slovo

Oba se napijí
V krbu zapraská
pár jisker se rozletí
do všech stran

Stálo to za to - -

Je hlavou proti zdi

Je zbytečně
Prý plným právem
Cihly jsou v tom nevinně
Zed' čeká další úder
který nepřichází
Hlava se připravuje
A ústa ústa plná frází
frází co vyskakují jak rytíři
v plné zbroji
Schyluje se k bitvě
Zbraně řinčí Zas to někdo schytá
Jako vždy: Neznámý vojín!

Je hlavou proti zdi
Historie si neví rady
A tak opisuje
Pořád je to stejné:

Vzestupy a pády

Je tesklivo

Milenci pijí vodu z louží
a na nebi je klid
jako v kostele
Andělé zatím hatí plány
na ticho před bouří
na ticho kterým červená řepa
svou červeň tvoří v karmínu
Je pozdě na chřípku
je pozdě na rýmu

protože právě teď:

Milenci pijí vodu z louží
Je sedmý den
Bůh možná spí Bůh možná není
Andělé se cítí podvedeni
červenou řepou hrající si
na pupek světa
V dálce zatím katecheta
mluví o zrně
o zrně hořčičném
o lidské bídě
o zázraku
o tom co Boha trápí souží
A milenci?

Milenci pijí vodu z louží!

Je na modlitbu

když jde o život
a proto volám:
Buňky celého těla
Spojte se!
A braňte mě
Prosím

Zdraví mé
jež jsi nalomené
posvět se jméno Tvé
buď vůle nezměrná
k životu
k lásce
ke každičkému dni!

Protože jsem rád
tady
s vámi se všemi

Amen!

Je a nebo není rakovina?

Výsledky renomovaných
výzkumných ústavů
hovoří jasně
Nejedná se o rakovinu
ale o zmutované jezinky

Jen prstík
jen několik prstíků
jen ruku tam strčíme
a hned zase půjdeme

V tu chvíli záleží
na jediném
Jak rychlý bude jelen Zlaté parohy!

A nebo není vesmír?

Není!
Po Velkém třesku
nevznikl vesmír
ale krabice od bot
V ní žijeme
A hvězdy
to jsou jen díry ve víku
Teorie relativity
Archimédův zákon

a podobné nesmysly
jsou pouze výplodem jedinců
kteří se zbláznili
když zjistili
že žijí v krabici
v krabici od bot

A tak je to se vším

V malé dílně
sedí u verpánku básník
a opravuje boty

Zákazníci přinášejí
Adidas Baťa Gabor Rieker

Po čase přijdou zaplatí a - -
a vůbec si nevšimnou
že neodnášejí boty
ale bílé černé hnědé žluté
lakované nebo semišové
básně!

Verše byly vybrány ze sbírek *Anděl s černým křídlem, Kam odlétají básníci, Krutá pravda o dinosaurech, Adresa dočasného pobytu, Stručná úvaha o Pekle, Strom který se nechal tetovat*
